

From the Editors - Redactioneel

In a broad sense, this issue of the *BMGN - LCHR* focuses on the Southern Netherlands. Joris Vandendriessche and Kaat Wils show how a new class of specialists, the hygienists, asserted themselves into the medical establishment of Antwerp in the late nineteenth century, contesting and expanding existing notions of medicine and of science. Their rise went hand in hand with a more activist stance in respect to public health, in cities like Antwerp but also increasingly on the national scene. Els Witte takes us to postwar Belgium, and the efforts of a small cultural elite to assert a new cultural program that conceived of the Benelux as a wider identity. Not only lack of interest but resistance met these efforts, since creating a new identity that included the northern neighbour in particular was hard for some to swallow. Nevertheless, the Benelux project served to break through old national oppositions, Witte argues. Finally, Daniel Curtis offers a very welcome overview of rural socio-economic historiography of the Low Countries. Though he covers the whole region, he urges historians in particular to reinvest in the history of the Walloon South, and also to do more to place the whole region in a wider regional and transnational context. It is an advice that need not restrict itself to the social and economic historians alone.

On behalf of the Editorial Board,

JAMES KENNEDY

Deze aflevering van de *BMGN - LCHR* concentreert zich in brede zin op de Zuidelijke Nederlanden. Joris Vandendriessche en Kaat Wils laten zien hoe een nieuwe klasse van specialisten, de hygiënisten, zich deed gelden in het medische establishment in het Antwerpen van de late negentiende eeuw: hoe zij de bestaande opvattingen van geneeskunde en wetenschap in twijfel trokken en uitbreidden. Hun opkomst ging hand in hand met een meer activistisch standpunt ten opzichte van publieke gezondheid, in steden als Antwerpen, maar ook meer en meer op nationaal niveau. Els Witte neemt ons mee naar naoorlogs België en de inspanningen van een kleine culturele elite om een nieuw cultureel programma te stimuleren dat de Benelux opvatte als een bredere identiteit. Deze inspanningen kregen niet alleen te maken met een gebrek aan interesse maar ook met weerstand, aangezien het creëren van een nieuwe identiteit die met name het noordelijke buurland mede omvatte voor sommigen moeilijk te verteren was. Desalniettemin slaagde het Benelux-project er in om door oude nationale tegenstellingen heen te breken, zo beargumenteert Witte. Tot slot biedt Daniel Curtis een welkom overzicht van de sociaal-economische historiografie over het platteland van de Lage Landen. Hoewel hij de hele regio behandelt, spoort hij historici aan om te investeren in de geschiedenis van het Franstalige zuiden en om de hele regio in een bredere regionale en transnationale context te plaatsen. Dat advies hoeft niet beperkt te blijven tot slechts de sociale en economische historici.

Namens de redactie,

JAMES KENNEDY